

Albatrossi

Nään vanhan Tornatorin yhä vielä mielessään
kun sillä silloin matkaan lähdit lapsuusystävään
niin jäi koulu kesken sulla
piti mun myös mukaan tulla
mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin
sun lähtöäsi seurasin mä päässä laiturin
me viisitoista vuotiaita oltiin kumpikin
sinä pidit oman pääsi
säädit itse elämäsi
koit nuorena sen kaiken
mistä turhaan uneksin

Albatrossi joka lepäämättä liitää
se sinun sielusi on juuri kukaties
taivaan siinä sä saat vapaana sä kiittää
lapsuustoverini vanha merimies (merimies)
lapsuustoverini vanha merimies

Sä Tornatorin matkassa näit Rion kuumat yöt
ja tutkin tarkkaan kauniit
Honolulun kaislavyöt
minä jatkoin lyseossa
sitten kunnanvirastossa
ei kutsumuksen mukaan
satu jokaiselle työt
ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin
mä kapakassa istuin
lasin pohjaan tuijotin
miksi lähtenyt sun mukaan
Mua ymmärrä ei kukaan
mä elämältä olin odottanut muutakin

Albatrossi joka lepäämättä liitää
se sinun sielusi on juuri kukaties
taivaan siinä saat vapaana sä kiittää
lapsuustoverini vanha merimies (merimies)
lapsuustoverini vanha merimies

Sain kuulla että Tornator jo romutettu on
mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon
eipä ollut virkaa enää
tumma puna peitti nenää
ja rannalla mä yksin istuin nousuun Auringon
kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan
niin tiesin että jotakin nyt vihdoinkin oivallan:
Siinä sielu on sen miehen
jonka työt jää puolitiiehen
ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelman

Mut albatrossi joka lepäämättä liitää

se sinun sielusi on juuri kukaties
kerrain lailla sen saan vapaana myös kiittää
jos teen työni kuten vanha merimies (merimies)
jos teen työni kuten vanha merimies